

[Hauch.]

foregaa ved Universitetet i Aarhus. Jeg finder ikke, at den nærværende Tid økonomisk set berettiger det, der her er ved at ske. Det vilde have været naturligere at se Tiden an, og der kunde intet som helst være sket i Forbindelse med Spørgsmaalet om Mulighederne for et nyt Universitet i Fremtiden, dersom man havde ladet Aarhus beholde Universitetsundervisningen eller dette Tilløb til en Universitetsundervisning, som Aarhus nu har haft i de senere Aar. Men det er lykkedes for Aarhus og Aarhus-Interesserne at give de interesserede Parter — det gælder Ministeriet, det gælder det høje Folketing — den Opfattelse, at dersom det ikke sker netop nu, sker det aldrig, at vi faar et nyt Universitet — eller en Universitetsfilial, som der jo i Virkeligheden er Tale om.

Jeg har fremdeles det Haab og den Tro, at der i det høje Landsting vil være et Flertal, som siger, at paa nærværende Tidspunkt vil det være naturligt at se Tiden an. Der ødelægges ikke derved noget for Aarhus, men man aabner sig Vejen for i Fremtiden at kunne optage Spørgsmaalet om Oprettelsen af et nyt Universitet af den Type, som jeg mener det burde have, dersom vi virkelig skal ind paa at foretage en Udstykning af Universitetsundervisningen herhjemme. Jeg anbefaler saa indtrængende, som det er mig muligt, det høje Tings Medlemmer at stemme imod dette Forslag for ikke at forskertse den Mulighed, der senere kunde opstaa for Oprettelse af et nyt Universitet af den Type, jeg mener det maa have, dersom det skal faa den Betydning for Aandslivets Udvikling i vort Land, som man maa ønske.

Schovelin: Jeg vil gerne sige, at jeg stemmer for dette Lovforslag under en Forudsætning helt modsat den ærede sidste Talers. Det er vel saa, at man maaske nok foreløbig med en vis Ret kan sige, at et saadant Universitet kun vil være en Filial; men hvis det i Fremtiden vedblivende kun skulde være en Filial, vilde det, synes jeg, være overmaade sørgeligt, og det, som er Formaalet med alle de udføldede Bestræbelser, vilde ikke være fyldestgjort. Det, der er den store, ledende

Tanke, er jo netop, at man her i Landet skal *decentralisere* den højere Undervisning, at vi skal have to Universiteter paa dansk Grund, som gensidig kan kappes med hinanden. Det er altsaa i Haab om, at Aarhus Universitet vil vokse op — maaske først i Løbet af en Menneskealder, alt skal jo have sin Tid — til et virkeligt Universitet, at jeg stemmer for dette Lovforslag.

Jeg forstod ikke ret, hvad den ærede sidste Taler mente med et Universitet af en ny Type. Formodentlig er det dermed hans Tanke, at det skal være et Universitet, hvor der ganske væsentligt eller udelukkende drives eksakte Videnskaber. Jeg tillader mig at tro, at der efter den Tid, vi nu lever i, og som i saa høj Grad er Teknikkens Tidsalder og i saa høj Grad ligger paa Knæ for Naturvidenskaberne, vil komme en Tid, hvor man atter i højere Grad vender sig til Humaniora, end man gør i vor Tid.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 50 Stemmer mod 14.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den følgende Sag var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. V. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*